

Ciska ziet de vriendin van haar dochter niet zitten

‘HOE KRIJG IK DIE TWEE MEIDEN UIT ELKAAR?’

Esmee (14), de middelste dochter van Ciska (45), zit in de tweede klas van de middelbare school en gaat sinds het begin van het schooljaar om met een meisje waar Ciska de kriebels van krijgt. Ze heeft zoiets nog nooit meegemaakt en weet niet wat ze ermee aan moet.

“Een paar maanden geleden ontmoette ik Fleur voor het eerst. Op een middag, ruim nadat mijn dochter Esmee thuis had moeten zijn van school, ontving ik een berichtje: Ben zo thuis, Fleur komt met me mee. Fleur... De nieuwe vriendin van mijn dochter. Sinds het schooljaar was begonnen, hoorde ik de naam steeds vaker. In de brugklas ging Esmee voornamelijk om met Cathelijne en Emma, maar ook de naam Fleur kwam weleens voorbij. Meestal had dat te maken met iets wat er in de klas was gebeurd. Zo had Fleur eens iemand uitgescholden voor ‘vet zwijn’ en dat meisje was daarna in huilen uitgebarsten. Ook wist ik van Esmee dat Fleur een grote hekel had aan een van de leraren, een invaller, en er een sport van maakte om die arme man het leven zuur te maken. Ze schepte daar ook flink over op. Esmee vertelde dit op verontwaardigde toon, maar af en toe zag ik ook een sprankje bewondering bij haar. Ik merkte dat ze Fleur toch ook wel interessant vond, maar ze bleef gelukkig trouw aan haar vriendinnen.

In het tweede schooljaar zaten Cathelijne en Emma allebei niet meer in de klas en zag Fleur haar kans schoon. Ze richtte zich helemaal op Esmee. Dat vond ik niet leuk en dat zei ik ook tegen mijn dochter, maar die antwoordde: ‘Mam, ik zoek zelf wel uit wie mijn vriendinnen zijn!’

Daar heeft ze ook wel gelijk in, dacht ik. Ze ontdekt zelf wel dat Fleur niet bij haar past. Ik besloot er niets meer over te zeggen.

Twintig minuten nadat Esmee een app had gestuurd, ging de achterdeur open. De meiden stapten naar binnen. ‘Hoi, dus jij bent Fleur?’ begroette ik ze vrolijk.

Een broodmager, bleek meisje keek me vanonder haar wimpers met een donkere blik aan. ‘Ja’, zei ze nauwelijks hoorbaar. Ik wilde mijn hand uitsteken, maar ze sloeg haar ogen neer en liet haar jas van haar schouders zakken. Ik schrok bij de aanblik van haar magere armen. Haar broek slobberde om haar benen. En zag ik nu een grote blauwe plek in haar nek? ‘Blijf je straks eten?’ vroeg ik.

Ze schudde haar hoofd zonder me aan te kijken.

‘Lusten jullie een kopje thee? Hoe was het op school?’ ratelde ik verder. Ik kreeg geen antwoord. De sfeer die Fleur met zich meebracht, werkte meteen op mijn zenuwen.

Esmee deed de koelkast open en trok er twee blikjes fris uit. ‘Niet zo veel vragen, mam. Wij gaan naar mijn kamer’, zei ze. Diezelfde avond tijdens het eten vroeg ik Esmee naar Fleur en naar wat ze die middag hadden gedaan. Ze liet erg weinig los. Ze was een beetje zoals Fleur tegenover mij was geweest: gesloten en kortaf. Ik besloot het voorlopig los te laten, wat kon ik anders? Misschien zou de vriendschap vanzelf overwaaien. Dat hoopte ik. Maar de ontmoeting met Fleur had mijn slechte gevoelens over haar niet weggenomen, eerder aangewakkerd.

Gesloten

In de weken erna is het niet beter geworden. Met Fleur heb ik nog steeds niet echt contact kunnen krijgen. Ze negeert me eigenlijk. Esmee heeft een kort lontje en vertoont koppig gedrag. Ook heb ik het idee dat ze minder actief bezig is met school. Misschien is het de puberteit, maar ik denk dat het door Fleur komt.

Soms vang ik iets op van wat de meiden met elkaar bespreken en meestal bevalt me dat helemaal niets. Het is allemaal zo negatief... Daarnaast heb ik de indruk dat Fleur degene is die aan de touwtjes trekt. Wat zij zegt, doet Esmee. Ik ving onlangs een gesprek op:

‘We gaan nu naar buiten’, zei Fleur, waarop Esmee opmerkte: ‘Ik wil nog even mijn wiskunde doorkijken!’ ‘Waarom zou je? Het gaat je toch nooit lukken om een voldoende te halen. We kunnen beter uit dat stinkhol van je vertrekken’, hoorde ik Fleur toen zeggen. Mijn haren gingen recht overeind staan, maar ik kon niets zeggen, want het was niet de bedoeling dat ik dit gesprekje opving.

Gezien Fleurs ondergewicht en haar duistere voorkomen weet ik eigenlijk wel zeker dat ze een probleem heeft. Dat vind ik erg, maar ik vind het nog erger dat ze mijn kind erin meesleept.

Eergisteren heb ik geprobeerd met Esmee erover te praten. Ik had het over de invloed van negatieve mensen, over vriendschappen die je opslokken en over wat goed en wat fout is. Na mijn verhaal kreeg ik de meest wazige blik cadeau die je je kunt voorstellen.

Ik dring niet meer tot haar door, dacht ik verdrietig. En daar geef ik haar ‘vriendschap’ met Fleur de schuld van, want met mijn andere twee kinderen heb ik zoiets nog nooit meegemaakt. Eigenlijk wil ik van Fleur af. Zou ik het kunnen maken om Esmee te verbieden met haar om te gaan? Ik heb er ook wel eens aan gedacht om contact met haar ouders te zoeken. Of moet ik het gewoon laten gaan? Ik weet niet wat wijsheid is, dus ik hoop op veel tips.” ■